

Huojuva talo

Anna Eriksson

Suljettu autiotalo
Sen ikkunassa auringon hatara valo
On kotikylyn laitamalla puitu viljaa
Kesdstд jdljellд vain ajatus
Ikдvдn rajaton siipi
Se tahtomatta tuli ja minua riipi
Ja kotipiha kasvaa polviin asti heindд
Kun lapsuuden polkua astelen
Suruni seiniд katselen
Tuntuu kuin irti рддse en

Huojuva talo
Diti kuule minua
Voimat ei riitд
En tiedд mitд tehdд
Huojuva talo
Uskon isд sinua
Kauan on siitд
Kun tiesin mihin mennд voin

Oon kovin yksin
Oo oo oo ooh niin yksin.

Kotini takana lehto
Sen uumenissa unien keinuva kehto
Ja puro joka рдivдn kirkkaudessa vdlkkyi
On vuosien viimoissa kuivunut
Elдmдn raitilla tuulee
Kai joku sitд varaudeksi luulee
Ja kylдtietд kulkee tyttд jonka tunsin
Vaan valo silmistд siirtynyt
Aika jo kasvoihin piirtдnyt
Kertoisit minne ldhden nyt

Huojuva talo
Diti kuule minua
Voimat ei riitд
En tiedд mitд tehdд
Huojuva talo
Uskon isд sinua
Kauan on siitд
Kun tiesin mihin mennд voin

Oon kovin yksin
Oo oo oo oon niin yksin

Kertokaa mitд tekivдt meille,
Lapsuuden leikkejd rakastaneille
Pimeдn siemenen saivat sisддn
Mutta me kotiin palataan
Sdrkyneindд kotiin palataan

Huojuva talo
Diti kuule minua
Voimat ei riitд
En tiedд mitд tehdд
Huojuva talo

Uskon isđ sinua
Kauan on siitđ
Kun tiesin mihin mennđ

Huojuva talo
Điti kuule minua
Voimat ei riitđ
En tiedđ mitđ tehdđ
Huojuva talo
Uskon isđ sinua
Kauan on siitđ
Kun tiesin mihin mennđ voin

Niin yksin